

Speța 1.

Prin cererea înregistrată la Judecătoria T., reclamanta-pârâtă reconvențională, **S.C. "P. R. F." S.R.L.**, a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să o oblige pe pârâta-reclamantă reconvențională **S.C. „F. C.” S.R.L.**, la: **1.** plata sumei de **25.160,82** lei reprezentând contravaloarea mărfurilor pentru care s-a efectuat returul și pentru care pârâta-reclamantă reconvențională nu a restituit prețul; **2.** plata sumei de **15.596,74** lei, penalități de întârziere pentru nerestituirea contravalorii mărfurilor, calculate până la data de 23.10.2014, precum și penalitățile care vor curge în continuare până la plata efectivă a sumelor datorate; **3.** plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

Pârâta-reclamantă reconvențională a depus la dosarul cauzei o Cerere reconvențională - Întâmpinare, prin care solicită instanței să: **I.** pe cale reconvențională, o oblige pe reclamanta-pârâtă reconvențională la **1. plata sumei de 8.203,22 lei**, reprezentând marfă livrată și neachitată; **2. plata sumei de 4.619,44 lei**, reprezentând dobândă legală calculată la suma neachitată; **3.** plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu; **II.** pe cale de întâmpinare: **1.** admită excepția de neexecutare a contractului pentru suma de 25.160,82 lei; **2.** respingă capătul accesoriu de cerere privind obligarea S.C. „F. C.” S.R.L. la plata sumei de 15.596,74 lei, reprezentând penalități de întârziere, ca netemeinic; **3.** constate compensarea debitelor reciproce existente între părți astfel: S.C. P. R. F. S.R.L. datorează S.C. „F. C.” S.R.L. suma de 12.822,66 lei, iar S.C. „F. C.” S.R.L. datorează S.C. P. R. F. S.R.L. suma de 25.160,82 lei, rămânând un rest de plată în sarcina S.C. „F. C.” S.R.L. de 12.338,14 lei, învederând că: obligația de plată a sumei de 25.160,82 lei reprezentând marfa returnată de reclamanta-pârâtă reconvențională a făcut obiectul excepției de neexecutare a contractului, urmare a datoriei celei din urmă către S.C. „F. C.” S.R.L., în valoare de 8.203,22 lei reprezentând marfă livrată și neachitată; la această sumă s-au calculat dobânzi legale în valoare de 4.619,44 lei, rezultând un debit total al S.C. P. R. F. S.R.L. către S.C. „F. C.” S.R.L. în valoare de 12.338,14 lei, potrivit prevederilor OG nr. 13/2011; reclamanta-pârâtă reconvențională datorează, la rândul său, pârâtei-reclamante reconvenționale suma de 8.203,22 lei reprezentând marfă livrată și neachitată, așa cum atestă facturile anexate cererii reconvenționale-întâmpinare, creanță încă nerealizată de către pârâta-reclamantă reconvențională datorită faptului că ordinul de compensare în care au fost inserate facturile în discuție – nr. 7913/24.11.2011 – a fost refuzat de către S.C. „F. C.” S.R.L., cu celeritate și cu respectarea art. 12 din contract, la data de 30.11.2011.

Reclamanta-pârâtă reconvențională a invocat excepția prescripției extinctive având ca obiect stingerea dreptului material la acțiune al pârâtei-reclamante reconvenționale de a solicita la plată suma reprezentând debitul principal de 8.203,22 lei și suma reprezentând dobânda legală calculată până la data de 19.01.2015, de 4.619,44 lei.

Din cuprinsul actelor depuse la dosar rezultă următoarea stare de fapt:

Între părți a fost încheiat contractul comercial de furnizare - nr. 51/01.10.2010, afectat de termenul extinctiv 31.12.2010. Obiectul acestuia este unul dublu constând, pe de o parte, în livrarea de mărfuri de către societatea pârâtă-reclamantă reconvențională în beneficiul reclamantei-pârâte reconvenționale, precum și în prestarea de către secunda în beneficiul primeia a unor servicii de publicitate; în acest fel, pe parcursul derulării contractului se poate ajunge la situația în care ambele părți să aibă datorii una față de cealaltă, având atât calitatea de creditor, cât și pe aceea de debitor una față de cealaltă, acestea convenind ca eventualele asemenea datorii reciproce să fie stinse prin compensare.

În cursul anului 2010, plata serviciilor, cât și plata contravalorii produselor livrate s-au făcut conform prevederilor contractuale și uzanțelor stabilite între părți.

La finalul anului 2010, părțile au ignorat, în relațiile comerciale dintre ele, faptul că termenul extinctiv care afecta raportul juridic obligațional existent între ele s-a împlinit și, pe cale de consecință, la data de 31 decembrie 2010, în temeiul art. 4 din contract, acesta și-a încetat efectele. Astfel, acestea au continuat să deruleze relații comerciale similare cu cele desfășurate în baza contractului nr.

51/01.01.2010, S.C. „F. C.” S.R.L. livrând mărfuri către S.C. P. R. F. S.R.L., acesta achitându-le; în același sens, S.C. P. R. F. S.R.L. presta servicii de publicitate pentru S.C. „F. C.” S.R.L., care, la rândul său, achita aceste servicii. Toate acestea rezultă fără putință de tăgadă din facturile existente la dosarul cauzei, din ordinele de plată anexate și din ordinele de compensare depuse în acest sens, verificându-se astfel toate condițiile impuse de art. 4 din contractul nr. 51/2010 privind reînnoirea tacită, de drept a acestuia, pe perioade de timp succesive, egale cu prima.

În baza acestui contract, S.C. „F. C.” S.R.L. a livrat S.C. P. R. F. S.R.L., în cursul anului 2011, mărfuri în valoare de 42.703,99 lei pe care, în temeiul art. 9 din contract, cea din urmă, după ce le-a achitat, le-a returnat primeia, recuperându-și de la aceasta o parte din contravaloarea lor, prin compensări, în sumă de 17.543,17 lei; în urma acestei operațiuni, S.C. „F. C.” S.R.L. a rămas să achite S.C. P. R. F. S.R.L. suma de 25.160,82 lei, facturată storno de către debitoare și recunoscută de către aceasta în cuprinsul actului procedural intitulat Cerere reconvențională – Întâmpinare depusă la dosarul cauzei, precum și în concluziile orale expuse pe fondul cauzei în fața instanței. De altfel, acest lucru este dovedit și de către facturile și ordinele de compensare aflate la dosarul cauzei. Potrivit prevederilor art. 9 alin. 5 din contractul încheiat între părțile litigante, S.C. „F. C.” S.R.L. trebuia să prezinte, la data ridicării mărfurilor returnate de către S.C. P. R. F. S.R.L. (căci toate mărfurile date retur au fost ridicate de către curieri ai S.C. „F. C.” S.R.L., așa cum rezultă din cercetarea corespondenței electronice purtate între părți prin email, necontestate, aflate la dosarul cauzei) dovada rambursării prețului mărfurilor pentru mărfurile deja plătite de către S.C. P. R. F. S.R.L. sau acordul de compensare a acestui preț cu sumele de încasat din eventualele facturi viitoare. În acest sens, instanța va reține că scadența acestei obligații era data recepției fiecărei cantități de marfă returnată, raportându-se, în acest sens, la data eliberării fiecărei facturi storno emise de către S.C. „F. C.” S.R.L. pentru marfa primită în retur.

La rândul său, S.C. „F. C.” S.R.L. a livrat S.C. P. R. F. S.R.L. marfă în valoare de 8.203,22 lei, așa cum atestă facturile emise în perioada 13.09 – 29.09.2011 depuse la dosarul cauzei, necontestate de către S.C. P. R. F. S.R.L. întrucât aceasta le-a introdus în ordinul de compensare nr. 7913/24.11.2011; aceste facturi erau scadente la 45 de zile de la data la care erau recepționate la sediul S.C. P.R.F. S.R.L., conform dispozițiilor Anexei nr. 4 la contract și ale art. 12 din acesta. Deși S.C. P. R. F. S.R.L. a inclus aceste facturi în ordinul de compensare mai sus identificat, solicitând operarea compensării obligațiilor născute din ele cu obligații ale S.C. „F. C.” S.R.L. către S.C. P. R. F. S.R.L. derivând din servicii de publicitate prestate de către acesta din urmă în beneficiul primeia, din cauza a trei facturi – nr. 109544/16.09.2011, 109962/17.10.2011 și 112235/15.11.2011 – prin care se solicita plata unor servicii de „extrasemnălizare la raft”, pentru că aceste servicii nu erau stipulate în cuprinsul Anexei nr. 4 la contract, S.C. „F. C.” S.R.L. a refuzat acest ordin de compensare, susținând, prin cererea reconvențională formulată în cauză, că acestea nu au fost achitate niciodată de către S.C. P. R. F. S.R.L. și reclamând astfel plata acestora de la reclamanta-pârâtă reconvențională. La acest debit, de 8.203,22 lei, pârâta-reclamantă reconvențională a calculat dobânzi legale de la data scadenței fiecărei facturi, până la data de 19.01.2015, potrivit prevederilor OG nr. 13/2011 și a solicitat în acest sens obligarea reclamantei-pârâte reconvenționale la plata sumei de 4.619,44 lei. S-a acumulat astfel, potrivit pârâtei-reclamante reconvenționale, un debit al reclamantei-pârâte reconvenționale față de ea în sumă de 12.822,66 lei.

Ca urmare, pârâta reclamantă reconvențională a solicitat instanței să constate că datoriile reciproce ale celor două societăți litigante s-au stins prin compensare legală, în temeiul art. 1144 – 1145 Cod civil 1864 (art. 1616 – 1617 Cod civil în vigoare), aplicabil speței, rămânând, în acest sens, de achitat, în sarcina S.C. „F. C.” S.R.L., un rest de plată de 12.338,14 lei, reprezentând diferența dintre debitul recunoscut față de S.C. P. R. F. S.R.L., în cuantum de 25.160,82 lei, fără penalități de întârziere, și debitul acesteia din urmă față de S.C. „F. C.” S.R.L. (debitul principal și dobânzile legale).

1. Ce înțelegeți prin „reînnoirea tacită a contractului”?
2. Ce este excepția de neexecutare a contractului, care este domeniul său de aplicare și care sunt condițiile în care aceasta poate fi invocată?

3. Redactați, în cauza de față, Întâmpinarea. Cererea reconvențională!

Speța 2.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Mangalia la 11.06.2012, reclamantul T. C. i-a chemat în judecată pe pârâții SC X SRL și C. C. pentru ca instanța, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună obligarea pârâților, în solidar, la plata sumei de 560 de lei despăgubiri civile, reprezentând contravaloarea prejudiciului care i-a fost cauzat prin lăsarea fără supraveghere a două cabaline care aparțineau pârâtei SC X SRL, și obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, la data de 15.01.2012, în timp ce se deplasa cu autoturismul proprietate personală în direcția Mangalia – Negru Vodă, două cabaline au pătruns pe drumul județean 391 în zona fostului IAS Albești și i-au lovit autoturismul provocându-i numeroase avarii, respectiv capotă înfundată, aripa dreapta față înfundată, far dreapta spart, parbriz spart, plafon îndoit. La data de 02.02.2012, a susținut reclamantul, a efectuat reparații la autoturism în valoare de 560 de lei, iar, în urma sesizării pe care a adresat-o Poliției Albești, s-a constatat că responsabilitatea supravegherii celor două cabaline îi revenea pârâtului C. C., angajat al SC X SRL, care a fost sancționat contravențional. **Analizând acțiunea dedusă judecătii, prin prisma probelor administrate în cauză și a dispozițiilor legale aplicabile, instanța a constatat următoarele:**

La data de 15.01.2012, în jurul orelor 18.00, reclamantul se deplasa cu autoturismul proprietate personală marca Dacia dinspre Mangalia spre Negru Vodă, astfel cum reiese din declarațiile martorilor, care confirmă susținerile reclamantului sub acest aspect.

Aceiași martori au mai afirmat că, aflându-se în mașina care circula în spatele autoturismului reclamantului, au observat că, la un moment dat, doi cai au apărut din incinta fostului IAS Albești și au traversat șoseaua, iar reclamantul a acroșat unul dintre aceștia.

Când au ajuns la locul accidentului au văzut că autoturismul reclamantului suferise mai multe avarii, respectiv capotă înfundată, aripa dreapta față înfundată, far dreapta spart, parbriz spart și plafon îndoit, care au fost ulterior constatate și de Poliția Albești, fiind menționate ca atare în autorizația pentru reparații eliberată reclamantului.

În urma cercetărilor făcute de organele de poliție s-a stabilit că animalele aparțineau pârâtei SC X SRL, iar responsabilitatea supravegherii acestora revenea pârâtului C. C., care a și fost sancționat cu avertisment pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 2 pct. 19 din Legea nr. 61/1991, astfel cum reiese din procesul – verbal de contravenție încheiat la data de 10.02.2012. Reparațiile autoturismului avariat au fost efectuate de către reclamant iar costul total al acestora a fost de 560 de lei, conform facturii fiscale și chitanței anexate la dosar.

Potrivit dispozițiilor art. 1373 din Codul civil comitenții sunt responsabili de prejudiciul cauzat de prepușii lor în funcțiile ce li s-au încredințat, iar art. 1382 din același act normativ prevede că atunci când fapta ilicită este imputabilă mai multor persoane, acestea răspund solidar față de victima prejudiciului. Ceea ce este definitoriu pentru calitățile de comitent și prepus este existența unui raport de subordonare care își are temeiul în împrejurarea că, pe baza acordului dintre ele, o persoană, fizică sau juridică, a încredințat unei persoane fizice o anumită însărcinare. Din această încredințare decurge posibilitatea pentru prima persoană (comitent) de a da instrucțiuni, a direcționa, îndruma și controla activitatea celeilalte persoane (prepus) aceasta din urmă având obligația de a respecta îndrumările și directivele primite. În cauză, instanța constată că sunt îndeplinite atât condițiile răspunderii pârâtului C. C. pentru fapta proprie, cât și condițiile răspunderii pârâtei SC X SRL, în calitate de comitent, pentru fapta prepusului C. C. Astfel, prejudiciul suferit de reclamant constă în avariile produse de calul cu care acesta a intrat în coliziune, constatate de către martorii audiați și de către Poliția comunei Albești, și a fost dovedit atât sub aspectul existenței, cât și al întinderii sale, fapta ilicită constă în lăsarea fără supraveghere, de către pârâtul C. C., a celor două cabaline, legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu rezultă fără dubiu din declarațiile martorilor, care au observat momentul impactului dintre cal și autoturism, dar au constatat și avariile produse

de cal acestuia din urmă, iar vinovăția pârâtului C. C. reiese din procesul – verbal de contravenție și din adresa Poliției Albești, care atestă faptul că acesta avea obligația supravegherii animalelor.

Pe de altă parte, în cauză a fost dovedită existența raportului de prepușenie dintre pârâți, de natură să atragă răspunderea solidară a acestora față de victima prejudiciului. Împrejurarea că pârâtul C. C. este angajatul SC X SRL ori că acesta avea obligația supravegherii celor două cabaline rezultă, pe lângă probele deja menționate, și din interogatoriile adresate celor doi pârâți, instanța socotind lipsa acestora pentru a răspunde la interogatorii ca un început de dovadă în folosul reclamantului. Pentru aceste motive, instanța a constatat că solicitarea reclamantului privind obligarea pârâților, în solidar, la plata sumei de 560 de lei despăgubiri civile, constând în contravaloarea reparațiilor efectuate la autoturismul proprietate personală, este întemeiată și a admis-o.

1. Care sunt condițiile speciale ale răspunderii civile delictuale a comitenților pentru prejudiciile cauzate prin faptele ilicite ale prepușilor lor?
2. În calitate de avocat al lui C.C., redactați cererea acestuia de apel!

3. Lucrare practică

Între A.A. și B.B. s-a încheiat un contract din care lui B.B. i s-a născut dreptul de a avea prioritate la cumpărarea autoturismului marca M. al lui A.A., în situația în care acesta din urmă se va hotărî să îl vândă. B.B. a acceptat acest drept și și-a manifestat intenția fermă de a-l achiziționa, dacă, la momentul primirii ofertei de vânzare din partea lui A.A., autoturismul nu va avea mai mult de 100.000 km rulați. Părțile nu au stabilit nimic cu privire la prețul de vânzare, nici cu privire la celelalte drepturi și obligații care se nasc în patrimoniul unui vânzător, respectiv în cel al unui cumpărător.

1. Calificați convenția încheiată între A.A. și B.B.!
2. Redactați convenția încheiată între A.A. și B.B.!